

Și anul acesta, deși este la mijloc o cifră rotundă (90 de ani!), decizia istorică a Sfatului țării de la Chișinău, din 27 martie 1918, privind unirea Basarabiei cu România, a fost atât de palid amintită (pe ici, pe colo, abia omagiată!) încât ne putem întreba, pe bună dreptate, dacă mai avem capacitatea necesară de a ne aminti, așa cum se cuvine, de evenimentele cardinale ale propriei noastre istorii, prinși iremediabil în vârtejul clipei iute trecătoare a prezentului acaparant.

Basarabia rămâne, pentru noi, o rană deschisă. Cu toate acestea, părem deprinși, axiomatic, a vorbi mai degrabă de Ardeal decât de Basarabia, mentalul colectiv românesc dovedindu-se întotdeauna mai sensibil la teritoriul românesc de dincolo de Carpați decât la cel de dincolo de Prut.

În întreaga perioadă interbelică, elitele politice și culturale, ca și întreaga societate, au valorizat diferit actele de unire de la Alba Iulia și Chișinău. Pentru toți românii, adevărata Mecca a fost mereu Alba Iulia, în vreme ce Chișinăul era considerat capitala unei provincii marginale, unde, pentru un funcționar public al administrației centrale, orice numire în post reprezenta un exil și o aspră pedeapsă.

BASARABIA

✉ **Maior dr. Florin ȘPERLEA**

În timp ce regimul de autoritate monarhică, instaurat de Carol al II-lea în februarie 1938, părea că poate supraviețui, după pierderea Basarabiei, în urma ultimatumurilor sovietice din iunie 1940, prin unele schimbări și cosmetizări guvernamentale, ca și printr-o regândire a parametrilor politicii externe, fie și în ceasul al doisprezecelea, Dictatul de la Viena, din august 1940, a reușit, prin nemulțumirea generală, să devină piatra de moară legată de gâtul regimului. Opinia publică românească avea să fie complet bulversată și s-a implicat în ample manifestații de protest abia după aflarea deciziei luate la Viena.

Deși armata română intrase în cel de Al Doilea Război Mondial, la 22 iunie 1941, în primul rând pentru recuperarea teritoriilor răpite de Uniunea Sovietică în iunie 1940, Transilvania apărea multora mai importantă, mai ales după înfrângerile suferite pe câmpul de luptă și ca urmare a incapacității propagandei românești de război de a-și concentra mesajele pe inamicul principal – bolșevismul. Pe fondul defetismului instalat în rândurile propriilor trupe, în plin efort uman și militar împotriva URSS, „inamicul ereditar” al României era considerat a fi tot Ungaria! Corpul ofițeresc (mai ales cel provenit din Transilvania) vedea în Ungaria dușmanul principal al României, iar ca unic scop al acțiunii militare în est redobândirea părții pierdute din teritoriul național, în august 1940, în siazul atitudinii politice promovate de Iuliu Maniu.

După 23 august 1944, în condițiile alăturării României la Coaliția Națiunilor Unite (și, implicit, la Uniunea Sovietică), efortul de recuperare a Basarabiei părea să devină unul cu desăvârșire inutil, dar și imposibil. Din nou concentrarea eforturilor factorilor de decizie politico-militară s-a îndreptat spre Transilvania. Și tot Transilvania avea să joace un rol important în strategia Moscovei de a impune la București un guvern procomunist, condus de Petru Groza.

În condițiile instaurării regimului comunist și proclamării prieteniei „de nezdruncinat” cu popoarele Uniunii Sovietice, Basarabia avea să dispară din preocupările societății românești, inclusiv ale istoricilor, care se vedeau siliți acum să reia vechile teze ale propagandei sovietice cu privire la originea și evoluția populației și a limbii locuitorilor dintre Prut și Nistru. Basarabia rămânea doar o rană deschisă despre care nimeni nu va mai îndrăzni să vorbească limpede, în deplinul respect al adevărului istoric.

În decembrie 1989, dar, mai ales, după 1991, în condițiile imploziei Uniunii Sovietice, ne-am găsit din nou nepregătiți în fața provocărilor pe care un context istoric favorabil le pune în fața statului român.

Trebuie să recunoaștem că ochii românilor au fost ațintiți, în special după 1 Decembrie 1918, mai degrabă spre Transilvania decât spre Basarabia și că, în scurtul interval de timp în care împlinirea idealului național s-a concretizat în existența României întregite, nu am știut să valorificăm resursele umane și materiale, atâtea câte vor fi fost, ca și întreaga noastră inteligență politică, pentru a putea păstra și consolida un edificiu care se dorea a fi unul peren.

Dar învățăm, oare, ceva din istorie?

Linia de miră

✉ **Colonel dr. Ion PETRESCU**
ionpetrescu@yahoo.com

Incredibil, dar adevărat! Chiar în ziua deschiderii Summitului Alianței, este lansat și postul de televiziune natochannel.tv. Ce își propun realizatorii săi? Să ofere un canal TV care să se distingă prin acuratețea știrilor, promptitudinea reflectării principalelor evenimente inițiate de aliați, angajamentul NATO în diferite teatre de operații, fotografiile și imagini video de la toate acțiunile care reflectă politica Alianței, interviuri cu decidenți politici, politico-militari și militari pe teme de securitate și apărare colectivă. Ideea centrală fiind că pentru orice locuitor al Planetei Albastre, www.natochannel.tv va deveni principala resursă de informații vizând trecutul, prezentul și mai ales viitorul NATO.

Totul a început cu un studio destinat inițial doar exclusivităților acordate de diferite personalități aliate, de la Cartierul General al Alianței, din Bruxelles, sau de la Comandamentul Suprem Al Forțelor Aliate, de la Mons. Studioul a fost utilizat treptat și pentru interviuri realizate de echipe naționale de televiziune, interesate în imortalizarea prezenței în Capitala Alianței a unor importanți lideri politici și generali din țările aliate sau partenere.

Una dintre aceste echipe a fost cea compusă din jurnaliști militari români care au realizat seria de interviuri cu Sorin Ducaru, reprezentantul permanent al României la NATO, Linas Linkevicius, reprezentantul permanent al Lituaniei la NATO, Stewart Eldon, reprezen-

tantul permanent al Marii Britanii la NATO, generalul John Craddock, comandantul suprem al forțelor aliate, Jamie Shea, ex-purtătorul de cuvânt al Alianței, acum director pe probleme de planificare a politicii NATO, James Appathurai, actualul purtător de cuvânt al Organizației Atlanticului de Nord. Interviurile au fost difuzate pe

care a înțeles că o vizită de documentare la una din stațiile postului de televiziune pentru trupele SUA dislocate în Europa – American Forces Network – poate deveni primul pas spre fundamentarea etapelor necesare înființării unui

LOVITURĂ MEDIATICĂ

TVRI și TVR Internațional, fiind monitorizate de aliați și preluate, la cererea acestora, pe site-ul NATO. Nicio altă țară aliată nu a avut o asemenea inițiativă, la un summit anterior. Iar componenții echipei studioului din inima NATO au recunoscut că limitările anterioare, la înregistrarea unor alocuțiuni oficiale ale V.I.P.-urilor Alianței, difuzate unor jurnaliști interesați de o problematică sau alta, ca și postarea pe site doar a unor știri expediate despre evenimente ce interesau doar un grup relativ restrâns de oficiali și funcționari NATO, nu mai constituia o soluție în 2008.

Salutând – și pe această cale – reușita teleaștilor aliați, reamintim o inițiativă ce s-a bucurat și de sprijinul diplomatului militar american Barbara J. Kuennecke,

canal TV destinat informării rapide, în flux continuu, de la titularii de informații, a beneficiarilor procesului de transformare a organismului militar românesc.

Lovitura de imagine dată prin lansarea lui natochannel.tv este una meritorie, purtând girul unor profesioniști aliați extrem de eficienți. Canalul de televiziune al NATO poate beneficia și de produsele video realizate de structurile specializate ale Ministerului român al Apărării. O idee care poate fi luată în atenție, sprijinită și materializată inteligent, deoarece Armata României merită imaginea corespunzătoare eforturilor oamenilor de valoare, care activează în unitățile din țară, la comandamentele aliate și în teatrele de operații.

Videos from TVR, Romanian Public Television

- Video interview with Sorin Dumitru Ducaru, NATO Permanent Representative for Romania .wmv/69.78Mb
- Video interview with Linas Linkevicius, NATO Permanent Representative for Lithuania .wmv/40.58Mb
- Video interview with Stewart Eldon, NATO Permanent Representative for the UK .wmv/32.12Mb
- Video interview with Gen. John Craddock, Supreme Allied Commander .wmv/18.76Mb
- Video interview with Jamie Shea, Director Policy and Planning .wmv/59.53Mb
- Video interview with James Appathurai, NATO Spokesman .wmv/50.82Mb

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

ADRESA REDACȚIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382. Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

● Redactor-șef: colonel Francisco Stoica, tel. 327.24.40
● Redactor-șef adjunct: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
● Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92
REDACTORI: ● căpitan Dan Scutaru ● locotenent Constantin Piștea ● Irina-Mihaela Nedelcu ● ing. Mihail Ricinschi ● Bogdan Oproiu ● Marilena Georgescu ● Cecilia Sfetcu.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Florin Bărbulescu, Corneliu Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal.
CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melcioiu, Elena Potoroacă.
PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu.
FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Cătălin Ovrei.
DIFUZARE: Rodica Dincă.

Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET. Taxele postale – achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXXX

Închiderea ediției
– luni, ora 10.00

ISSN1223-3641.
00399. C. 534/2008

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.

Tiparul executat
la S.C. R-WEP S.C.S.